

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

Digital Leadership of School Administrators Affecting Schools Effectiveness

Under Buriram Primary Educational Service Area Office 3

ปลายฟ้า แก้วพรหม¹, บรรจบ บุญจันทร์²

Plaifah Kaewprom¹, Banjob Boonchan²

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

Author for Correspondence : Email: plaily.24@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน 2) ศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.980 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยแบบการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.29) 2) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.33) 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา วิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงที่สุด คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมา คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ตามลำดับ โดยมีอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ร้อยละ 62.50

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา; ประสิทธิภาพของโรงเรียน

Received:22/10/2567, Revised:25/11/2567, Accepted:25/11/2567

Abstract

The objectives of this research were to: 1) to study the level of school effectiveness, 2) to examine the level of digital leadership among school administrators, and 3) to analyze how the digital leadership of school administrators impacts the effectiveness of schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3. The sample for this research consisted of 210 school administrators and teachers within this educational service area for the academic year 2024. The instruments used for data collection was a questionnaire with validity ranging from 0.8 to 1.0 and an overall reliability score of 0.980. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings were found as follows: 1) The overall effectiveness of schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 was at a high level ($\bar{X}=4.29$). 2) The overall level of digital leadership among school administrators in Buriram Primary Educational Service Area Office 3 was also high ($\bar{X}=4.33$). 3) Digital vision and fostering a learning culture in the digital era significantly influenced the effectiveness of schools at the 0.05 statistical level. The highest impact was from digital vision, followed by fostering a digital learning culture. The school effectiveness could be predicted with a predictive power of 62.50 percent.

Keywords: Digital Leadership; School Administrators; School effectiveness

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยระบุไว้ในหมวด 9 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ตั้งแต่มาตรา 63 ถึง มาตรา 69 ที่ระบุให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ นักเรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่า และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 22-23) การศึกษาของไทยมีวิสัยทัศน์และนโยบายที่ส่งเสริมระบบการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังที่ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้เน้นปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และพัฒนาตนเอง

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562 : 33) ในยุคดิจิทัลการนำองค์กรโดยใช้เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมดิจิทัลจึงเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษา เพื่อบริหารจัดการองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ประสิทธิผลของโรงเรียน เป็นผลสำเร็จของการจัดการศึกษาที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จ หรือการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ (ประยงค์ ศรีโหม้, 2561 : 63) นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยพิจารณาจากความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน รวมทั้งความสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน (วนิดา หยั่งบุญ, 2565 : 6-8) โดยประสิทธิผลโรงเรียน เป็นข้อมูลสนับสนุนความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา เพราะความสำเร็จในการบริหารนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของโรงเรียน (ปัทมา ประทุมสุวรรณ, 2561 : 5)

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นตัวแปรสำคัญและมีอิทธิพลในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพโดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมี “ภาวะผู้นำดิจิทัล” หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ และการจัดการในสถานศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมให้ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นำเทคโนโลยีมาบูรณาการใช้ในการจัดการศึกษา และการทำงานภายในสถานศึกษาได้อย่างสอดคล้องกับบริบท (ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, 2564 : 135) ซึ่งประกอบไปด้วย การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงนำไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ดิจิทัล ทักษะประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญ และมีอิทธิพลสูงสุดต่อระบบการศึกษาทั้งประสิทธิภาพของการบริหาร และประสิทธิผลของโรงเรียน (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560 : 127) นอกจากนี้การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารดิจิทัล และเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน (จิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2561 : 238) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร (จิตติมา วรรณศรี, 2564 : 118) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากเหตุการณ์ต่างๆ ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การขับเคลื่อนสถานศึกษาในการเสริมสร้างประสิทธิผลของโรงเรียน ให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (สุชญา โกมลวานิช, 2563 : 3)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็นหน่วยงานการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสถานศึกษาทั้งหมด 214 โรงเรียน จากรายงานการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัด พบว่าผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ (O-NET)

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ในปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมา โดยภาพรวมพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการดำเนินงานที่ลดลง การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดต่าลงนับว่าเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของประสิทธิผลของโรงเรียน (สำนักงานเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3, 2566)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องศึกษา และวางแผนพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มภาวะผู้นำยุคดิจิทัลในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ให้ชัดเจน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร และสร้างวัฒนธรรมองค์กรซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลในการบริหารงานที่ดี ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้หน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัด พัฒนาการศึกษ ตามพันธกิจ และเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

2.2 เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

2.3 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จำนวน 210 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 111 คน และครู จำนวน 99 คน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถปรับเปลี่ยน

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

และพัฒนาโรงเรียน 4) ความสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ความรู้ดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความครอบคลุมของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บ จากแบบ Google form และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวม จัดระเบียบลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำไปแปลผลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของช่วงระดับคะแนน (Class interval) ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2560:121) ซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำไปแปลผลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของช่วงระดับคะแนน (Class interval) ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2560:121) ซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

1.51-2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson (Pearson's product moment correlation) และวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

4. ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สรุปผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.13	0.56	มาก
2. ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.37	0.54	มาก
3. ความสามารถปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน	4.34	0.47	มาก
4. ความสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.32	0.47	มาก
โดยรวม	4.29	0.51	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X}=4.37$) รองลงมา คือ ความสามารถปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X}=4.34$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X}=4.13$)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.33	0.51	มาก
2. ความรู้ดิจิทัล	4.34	0.53	มาก
3. การสื่อสารดิจิทัล	4.32	0.50	มาก
4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล	4.34	0.54	มาก

โดยรวม	4.33	0.52	มาก
--------	------	------	-----

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความรู้ดิจิทัล ($\bar{X}=4.34$) และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.34$) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X}=4.33$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X}=4.32$)

ตารางที่ 4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสมการวิเคราะห์การพยากรณ์

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4
วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	-			
ความรู้ดิจิทัล (X_2)	.728**	-		
การสื่อสารดิจิทัล (X_3)	.729**	.803**	-	
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล (X_4)	.701**	.779**	.776**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างมากถึงมากทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อยตามลำดับดังนี้ การสื่อสารดิจิทัลกับความรู้ดิจิทัล ($r = .803$) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ($r = .779$) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัลกับการสื่อสารดิจิทัล ($r = .776$) การสื่อสารดิจิทัลกับวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r = .729$) ความรู้ดิจิทัลกับวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r = .728$) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัลกับวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r = .701$)

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์การถดถอยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์	สัมประสิทธิ์	t	p
	การถดถอย	การถดถอย		
	จากคะแนนดิบ	จากคะแนน		
	ไม่ปรับมาตรฐาน	มาตรฐาน		
	(b)	(β)		
ค่าคงที่	1.255		7.62*	.000
วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.410	0.490	8.20*	.000

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ของ

องค์กรในยุคดิจิทัล (X_4)	0.291	0.366	6.14*	.000
$R = .791, R^2 = .625, p = .000$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) และ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล (X_4) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) รองลงมา คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล (X_4) ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างด้านเหล่านี้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็น 0.791 และด้านเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ ร้อยละ 62.50

จากตาราง 4.14 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.255 + .410X_1 + .291X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = .490Z_{x_1} + .366Z_{x_4}$$

ภาพ 4.1 สมการพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X}=4.37$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และเรียนรู้มีความสุข ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ว่า การ

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนได้มีความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม อีกทั้งเป็นผู้มีจิตสาธารณะ โดยเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ ไม่หวังสิ่งตอบแทน ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประการหนึ่งของนักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Mott (1972) ที่กล่าวว่า การมีความคิดเห็นท่าที ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการศึกษา แสดงออกในทางที่ดีงามสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รู้จักคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และมีความคิดสร้างสรรค์ด้านสังคม สามารถนำความสามารถ และทักษะอันจำเป็นนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ผู้ที่มีทัศนคติทางบวกจะเป็นผู้ที่มีความรู้สึกและแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม มีจิตใจกว้างขวาง ไม่ทำตนต่อต้านหรือถดถอยหนีสังคม มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุผล ยอมรับกฎกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้นและปฏิบัติ ด้วยความจริงใจ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย ยอมรับและเคารพความเห็นส่วนรวม ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2562) ได้ทำการศึกษา ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิผลในศตวรรษที่ 21 ต้องอาศัยทักษะการใช้เทคโนโลยี เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานและการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ผู้บริหารต้องรู้จักใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และลดขั้นตอนการ ปฏิบัติงานลง รวมไปถึงให้นโยบายและสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีการบริหารจัดการด้านการศึกษาโดยใช้แนวทางการบริหารตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง 2) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน 3) การพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา 4) การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และ 5) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยนโยบายด้านที่ 3 นั้นมีตัวชี้วัดในการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้าน Digital literacy, Digital pedagogy และทักษะสื่อสาร ทั้งยังส่งเสริมการใช้ Digital technology มาใช้ในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ และมีคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ สุขญา โกลวานิช (2564) ที่กล่าวว่า หากสถานศึกษามีการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้บุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนา

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

สมรรถนะเพื่อให้เกิดความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ ย่อมส่งผลให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษา รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 มี 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การสื่อสารดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การรู้ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเริ่มจากมุมมองเชิงดิจิทัลที่ นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา มีการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านดิจิทัล อาทิ การใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้เทคโนโลยีเพื่อความมั่นคงปลอดภัย การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การสร้างสื่อดิจิทัล เห็นประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลสู่การจัดการเรียนรู้ในวิถีใหม่ วิธีการทำงานใหม่ๆ เปลี่ยนไปสู่วัฒนธรรมดิจิทัล

3. ภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมา คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างด้านเหล่านี้กับประสิทธิผลของโรงเรียน เป็น .791 และด้านเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ร้อยละ 62.50 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็นผู้นำองค์กรที่แสดงออกถึงการดำเนินงานของสถานศึกษาภายใต้สังกัด สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวางแผนของโรงเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัล พัฒนานวัตกรรมดิจิทัล การประยุกต์ใช้ดิจิทัล และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน จัดสรรทรัพยากรและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย การส่งเสริมและผลักดันการใช้ดิจิทัลในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ สามารถสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน และบรรยากาศในสถานศึกษาบนสังคมเครือข่ายดิจิทัลเพิ่มขีดความสามารถให้บุคลากร สร้างวัฒนธรรมองค์กรในการใช้ การสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้บุคลากรนำสื่อดิจิทัลมาปรับใช้ และบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดของ จิรพล สังข์โพธิ์ (2560) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีมิติวิสัยทัศน์ มีการสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัจจุบันขององค์กร มีมุมมองอนาคตของผู้บริหารสถานศึกษาในการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัล และตัดสินใจอนาคตขององค์กร มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล เพื่อแสดงความเชื่อมั่นว่าสามารถดำเนินงานได้ตามวิสัยทัศน์ เชื่อมโยงวิสัยทัศน์ขององค์กรไปสู่นโยบาย เป้าหมาย แผนงาน และโครงการขององค์กร กระจ่ายวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้บุคลากรนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตติมา วรณศรี (2564) ที่กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากร ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร สอดคล้องกับ

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

งานวิจัยของ สัตตบุษย์ โพธิ์รุท (2565) ได้ทำการศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการกำหนดวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 52.30 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา เพยกลิ้น (2566) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรทางดิจิทัล 2) การสร้างเครือข่าย 3) การยอมรับการเปลี่ยนแปลง 4) การมีทักษะทางเทคโนโลยี 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี ซึ่งองค์ประกอบสามารถอธิบายร่วมกันได้ ร้อยละ 66.39 ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ต้องพัฒนาภาวะผู้นำ โดยการสร้างวัฒนธรรมองค์กรทางดิจิทัล สร้างเครือข่าย ยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีทักษะทางเทคโนโลยี พัฒนาบุคลากร มีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี พัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนางานของสถานศึกษาให้เป็นองค์กรที่มีคุณภาพ และด้านไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านความรู้ดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งไม่ตรงสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการปฏิบัติงานผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 อาจจะยังไม่ได้มีการกำหนดนโยบาย และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสาร มีเพียงการใช้และเข้าใจเบื้องต้นของแต่ละบุคคล ซึ่งผู้บริหารควรมีทักษะที่ดีในการสื่อสาร สามารถมอบหมายงานผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นลายลักษณ์อักษร หรือการสื่อสารผ่านสื่อเทคโนโลยีต่างๆ รวมไปถึงยังขาดมีการสร้างทัศนคติที่ดีในการพัฒนาตนเอง ให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานว่ามีข้อดี มีประโยชน์ จนทำให้เกิดการยอมรับ และปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภัทตรา สังขวร (2560) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ และเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สีนามรณ์ บุญเลิศฤทธิ์ (2565) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2562) ได้ทำการศึกษา ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และกำหนดระเบียบการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

6.1.1 ประสิทธิภาพของโรงเรียน ด้านที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู นำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้ในการสอน และสร้างนวัตกรรมเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ

6.1.2 วิสัยทัศน์ดิจิทัล ความรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียน ดังนั้น ควรให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการกำหนดนโยบายและวางแผนงานของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

6.2.1 ผู้บริหารควรสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวางแผนของโรงเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัล พัฒนานวัตกรรมดิจิทัล การประยุกต์ใช้ดิจิทัล และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี เพื่อยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร

6.2.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาการสร้างบรรยากาศ การปฏิบัติงานของสถานศึกษา และการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ครูมีการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและจัดให้นักเรียนทุกคนใช้เทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานแบบเป็นทีมตามพันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา และสร้างสังคมดิจิทัลของหน่วยงาน

7. ข้อค้นพบจากการวิจัย

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 วิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงที่สุด คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมา คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กรในยุคดิจิทัล ตามลำดับสรุปได้ดังภาพที่ 1

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ภาพที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน

ที่มา: สังเคราะห์โดยผู้วิจัย

8. บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด, หน้า 22-23.
- จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท, หน้า 238.
- จิตติมา วรณศรี. (2564). การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3, หน้า 188.
- จิรพล สังข์โพธิ์. (2560). ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิราภรณ์ ปกรณ์. (2564). รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดาวรธรรม ถวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัล Digital Leadership. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 135.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, หน้า 121.
- ประยงค์ ศรีโทมี. (2561). ปัจจัยทางการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, หน้า 63.
- ปัทมา ประทุมสุวรรณ. (2562). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, หน้า 5.
- พรวิภา เขยกลั่น. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม-มิถุนายน 2566, หน้า 100-115.

- วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567
- วนิดา หัยงบุญ. (2565). **ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, ครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, หน้า 6-8.
- สัตตบุษย์ โพธิ์รุท. (2564). **ทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สินาภรณ์ บุญเลิศฤทธิ์. (2565). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุภัททรา สังขวร. (2560). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริการการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. (2566). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3**. สืบค้นจาก <https://web.brm3.go.th/planedu/>, สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, หน้า 33.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 127.
- สุชญา โกมลวานิช. (2563). **องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23**. ใน การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ (ครั้งที่ 21). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 3.
- Mott, P.E. (1972). **The characteristic of effective organization**. New York : Harper & Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining size for research activities. **Education and Psychological Measurement**, 30(3), pp. 607-610.